

(A KÖLTŐKET A SZÍVÜKÖN...)

A költőket a szívükön lévő sebhelyek alapján becsülik fel.
Elmondom, hogy
A szikra még ott van mindannyiunk történetében
Valahol
Elmondom, hogy
Bár
Erről a magaslatról
Úgy tűnik, mintha minden dal erőszakból nőne ki
A vad fokhagyma a csendben sarjad
A nyúl
Pajkoskodik
Az éveket idéző fák alatt
Anélkül, hogy kivágnák őket
Elmondom, hogy
A rózsaszín rózsák
Édességet kölcsönöznek a málnatöveknek
Elmondom, hogy
Nem vagy kevésbé része ennek a történetnek
Nem számít, milyen történeteket mesélek
Te ugyanolyan nyomatékos és
Alapvető vagy
Mint a vándorlás

(DÖGLÖTT DONGÓ ...)

Döglött dongó a kocsifeljárón
Ha a kezem
Már nem az én hatáskörömben van
Ha valaki máshol
Választ
Helyettem

Akkor mit alkot
Kit simogat
A másik kéz méhecskét vesz ki a hajamból
Mit
Engedd látnom
A szemem
Mitől kell elfordulnom
Hallom amint a darázs
Nekicsapódik a
Hálószoba ablakának
De nem nézhetem meg
Nem tudom felemelni az ablakszárnyat
Ha a szívem
Ismeretlen ritmusban
Adja és tagadja meg a
Vért
Ezen a széken
Hallom
A squash méhek
Cukkini énekét
Spárgatök énekét
Hallom
Egyelőre

GYUKICS GÁBOR fordításai

* San Francisco babérkoszorús költője (2017), cherokei indián. Ezek a versek 2022 májusában íródtak.